

BOYUN
EĞME

Çocuk istismarı: AKP'nin manevi değer yalanı • Sf3

Komünistlerin tembellik hakkı yok. Kurtuluş emek ister • Sf4

HAFTALIK SİYASİ GAZETE ■ 2 MART 2018 CUMA ■ 1 TL

YIKIM SIRASI
ŞEKER FABRİKALARINDA

ŞEKER'i PATRONLARA YEDİRECEKLER



BU 'CUMHUR'DA İŞÇİNİN ÇİFTÇİNİN DEĞİL CARGİLL'İN SÖZÜ GEÇİYOR

14 Şeker Fabrikası için özelleştirme kararı açıklandı.

Fabrikalar tek tek satılacak. İhaleler "pazarlık usulü" ile başlayacak ve pazarlığa devam edenlerin katılımıyla yapılacak "açık artırma" ile tamamlanacak.

Fabrika tesisleri zaten parça parça elden çıkarılmış durumda. Erzurum, Muş, Edirne, Kırklareli ve Aksaray'daki toplam 23 taşınmaz da ayrıca satışa çıkarılıyor.

Bu özelleştirmenin birden çok hedefi var.

İşçinin ve çiftçinin refahı bu hedefler arasında değil.

Birinci hedef, pancar bazlı şeker üretimi yapan üretici ve kuruluşları işlemez hale getirerek, nişasta ve mısır bazlı üretim yapan uluslararası dev şeker tekellerinin önünü açmak. Cargill, özelleştirme kararını coşkuyla karşıladı. Fabrikaları satın almaya niyetli olduğu için

değil. Özelleştirmenin sonucunun fabrikaların kapatılması olacağını biliyor. Türkiye'nin şeker tekeli Amerikan firması Cargill olacak. Milli ve yerli ittifakın kavliyle. Nişasta ve mısır bazlı, GDO sicilli şeker piyasanın tahtına oturacak.

İkinci hedef, alışıldığı üzere peşkeş. Özelleştirme usulünde yapılan tercihler, yandaş adreslere teslim satışların tezgahtarlığını gösteriyor. "Fabrikalar yandaş sermayeye peşkeş çekilecek, artık fabrikaların ürettikleri onların olacak" demek hafif kalır. Binlerce işçinin ve on binlerce çiftçinin geçim kaynağı olan fabrikalar, üretime devam etsinler diye değil, yıkılsınlar ve değerli arsaları üzerinde AVM'ler, siteler yükselsin diye satışta.

Üçüncü hedef, bataktaki AKP maliyesine gelir yaratmak. Zararına satışı, "bütçeye katkı" olarak yutturan bir iktidar var. Dev sanayi işletmelerini birkaç yıllık karları

karşılığında vadeli olarak satıp, büyük gelir sağlandığını anlatan bir iktidar.

Şeker Fabrikaları'nın özelleştirilmesi halk zararına yapılıyor. On binlerce çiftçi ailesi yoksulluğa itilecek, azaltıla azaltıla sayısı 9400'e indirilmiş işçiler işsizler ordusuna katılacak. Avrupa'nın 10 katı üretim kapasitesine sahip olduğu söylenen ama üretemeyen şeker fabrikalarımız var. 14 fabrikanın şu anki üretimi yıllık 950 bin ton. Ve bu üretim kısa sürede ortadan kalkacak. Bu sırada şeker piyasası büyük GDO'cu tekeller lehine yeniden oluşturulurken, halkın sağlığı ile oynanacak.

Halkı Cargill'e yedirecek, çöplerini de yandaşlara ikram edecekler.

İyi de, bu kadar ölçsüz bir yağmaya halk ne diyecek?

Bu sorunun cevabını vermek bize düşüyor. Emekçi halka ve onun mücadelesini örgütleyecek komünistlere.

GERİCİ TASFİYE NEDENİYLE HALK ZARARINA SATIŞLAR İşçinin, çiftçinin değil Cargill'in kararı

Özal'dan Erdoğan'a tasfiyenin elde kalan son malları şeker fabrikaları ve Çaykur. Geçen hafta 14 şeker fabrikasının özelleştirileceği açıklandı. Zaten kota uygulaması ile köşeye sıkıştırılan şeker üretimine son darbe de böylece vurulmuş olacak. Artık biliyoruz: fabrikalar kapatılacak, araziler yağmalanacak. İşçi, çiftçi perişan olacak.

Türkiye'de 1990'lı yıllarda yaşanan kamu varlıklarının tasfiyesi-ne tarım sektörü ile başladı. Et ve Balık Kurumu, Süt Endüstrisi Kurumu ve Yem Sanayi işletmeleri o dönemde özelleştirildi. Özallı yıllarda yapılan bu özelleştirmelerin yarattığı felaketin sonuçları ortada. Sütte kronik hale gelen kriz var. Üretici fiyatın düşüklüğünden, tüketici pahalığından mustarip. Et ve Balık Kurumu'ndaki özelleştirme nedeniyle Türkiye canlı hayvan ve et ithalatçısı oldu. Dünyanın en pahalı etini yiyoruz. Yem Sanayi'nin özelleştirilmesi ile ülke saman ithal eder duruma geldi. TEKEL'in özelleştirilmesi ile tütün üretimi bitirildi. Ve Özal'ın ANAP'ının başlattığı yağmayı Tayyip Erdoğan'ın AKP'si sürdürüyor. Elde kalan son mallar şeker fabrikaları ve Çaykur. Geçen hafta 14 şeker fabrikasının özelleştirileceği açıklandı. Zaten kota uygulaması ile köşeye sıkıştırılan şeker üretimine son darbe de böylece vurulmuş olacak. Diğer özelleştirmelerden biliyoruz, çok yakında o fabrikaların yerinde lüks konutlar ve devasa AVM'ler yükselecek. İşçi-çiftçi perişan olmuş ne gam.

BİR KHK KLASİĞİ

AKP iktidarı, 2017'nin son ayında bir Kanun Hükmünde Kararname (KHK) çıkarak Türkiye Şeker Kurumu'nu kapattı.

AKP iktidarı pancar bazlı şeker üretimi yapan üreticileri ve kuruluşları işlemez hale getirerek, nişasta ve mısır bazlı üretimde bulunan dev şeker tekellerinin önünü açacak. Ülkenin şeker ihtiyacı pancar şekeri yerine çok uluslu dev şirketlerin ürettiği başka şekerlerle ikame edilecek.

Hâlbuki Türkiye'deki şeker fabrikaları Avrupa'nın neredeyse 10 katı üretim kapasitesine sahip. Kota uygulaması ile bu kapasite kullanımı sürekli aşağılara çekili-

yordu. Danıştay'ın bu uygulamayı iptal kararını da tanımadı iktidar. Geçen yıl Bosna Hersek'ten ithalat yaptık.

PAZARLIK USULÜ TASFİYE

Son satış kararı 25 fabrikanın 14'ünü kapsıyor. İhaleler "pazarlık usulü" ile gerçekleştirilecek ve "açık artırma" ile tamamlanacak. Bu arada Türkiye Şeker Fabrikaları Anonim Şirketi tarafından Erzurum, Muş, Edirne, Kırklareli, Aksaray'daki toplam 23 taşınmaz satış yöntemi ile özelleştiriliyor.

Satışa çıkarılan söz konusu 14 fabrikada 4 bin 900 kişi çalışıyor. Fabrikalarda 950 bin ton şeker üretiliyor. Satıştan sonra işçilerin durumu ne olacak belli değil. Orada üretilen şekerden doğan açık nasıl kapatılacak bilinmiyor. Bilinen şu; Bundan sonra insanımız ithal ve sağlıksız şekere mahkûm edilecek, yerel birçok ekonomi ortadan kalkacak, fabrikaların bulunduğu bölgelerden göç artacak. AKP döneminin hâkim uygulaması bu. Yık yenisini yap, sat yerine AVM yap. Fabrikayı kapat, dışarıdan ithal et.

Hâlbuki şeker pancarı üretim kuşağında yer alıp da şeker üretimi gerçekleştirme-yen hemen hemen hiç ülke yok. ABD, Çin,



ALKIŞLAYAN SADECE CARGILL

Sadece sektörde istihdam edilen işçi ve çiftçi için değil halk sağlığının korunması için de çok önemli, çok stratejik bir sektörden söz ediyoruz. Yerli şeker üretimi ile ilgili bu savaş GDO'lu mısırın saldırısı altında sürüyor. Mısırdaki tekel olan Cargill pazarı fethetmek üzere. AKP'nin bu son KHK'sinden memnun olan tek kurum dünya şeker tekelisi olan Cargill'di zaten. Cargill'in yönetim kurulu başkanı Ediz Aksoy'a göre Şeker Kurumu'nun kapatılması gayet olumlu. Tekelin önündeki kapı sonuna kadar açılmak üzere. Önündeki tek engel şeker fabrikalarıydı. Onu da AKP'nin yardımıyla yıkıp geçmek üzere.

Almanya, Fransa, İngiltere, Japonya ve Kanada pancardan şeker üretiyor ve şeker pancarı üretimini destekliyor. Şeker pancarından şeker üretimi geniş bir istihdam olanağı yaratıyor. Taşımacılıktan hayvan yemine birçok yan sektör yaratıyor.

Çiftçi, işçi endişeli. Sendikalar itiraz ediyor. Şeker fabrikalarının hayat verdiği bölgelerde halk endişeli. Başbakan Binali Yıldırım bu eleştirilere; "Özelleştirmeden geri dönüş yok. İşçilerin çalışanların sosyal hakları korunacak" şeklinde yanıt verdi. Yapılan bütün özelleştirmeler Yıldırım'ın dediklerinin tersine sonuçlar doğurdu.

YANGINDAN MAL KAÇIRIR GİBİ

Bu arada şeker fabrikalarının Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK) kararı yayınlanmadan yangından mal kaçırır gibi alelacele satışa çıkarılması, fabrikaların adrese teslim satılacağı kaygılarını gündeme getirdi. İhale sürecinin aleni bir şekilde yürütülmesi için ÖYK kararı büyük önem taşıyor. Ancak Özelleştirme İdaresi tarafından satışa çık-

rılan 14 şeker fabrikası ile ilgili ÖYK kararı açıklanmadı. Bu durum fabrikaların adrese teslim satılacağı iddialarını kuvvetlendiriyor. AKP'nin fabrikaları patronlara satma kararı, işçileri ayağa kaldırdı. Yozgat'taki şeker işçileri karara tepkilerini AKP Sorgun ilçe başkanlığı önünde toplanarak gösterdi. Şeker işçileri kan ağlıyor. Binlerce kişi özelleştirme ile işsiz kalmaktan endişeli.

Bu karmaşada görünen tek gerçek ise şu: Şeker fabrikalarının özelleştirilmesi, üreticiye, tüketiciye, çiftçiye, halka ihanet. AKP'nin Cumhuriyet'i tasfiye macerasında zararına satışlar sürüyor.

YILLARIN BİRİKİMİ YAĞMAYA AÇILIYOR

AKP'nin satışa çıkardığı şeker fabrikalarının tamamı birer Cumhuriyet kurumu. Fabrika kurma girişimlerinden ilki Uşak'ta. Fabrika 1926'da üretime başladı. Bu dönemde İstanbul'da da özel şahısların ve bazı milli bankaların iştiraki ile "İstanbul ve Trakya Şeker Fabrikaları T.A.Ş." kuruldu. Alpüllü Şeker Fabrikası 1926'da üretime başladı. 1933 yılına kadar ülkemizin şeker ihtiyacı bu iki fabrikanın üretimi ile kısmen karşılandı.

1933'te Eskişehir Şeker Fabrikası işletmeye açıldı. 1934'te bunu Tırhal Şeker Fabrikasının

açılışı izledi.

Sonraki yıllarda dört şeker fabrikası, üç devlet bankasının eşit paylarla ortak oldukları Türkiye Şeker Fabrikaları A.Ş. çatısı altında toplandı. 1951-1956 yıllarını kapsayan dönemde toplam on bir yeni şeker fabrikası inşa edildi. 1962 yılında Ankara Şeker Fabrikası ve 1963 yılında Kastamonu Şeker Fabrikası işletmeye alındı. 1977'de Afyon, 1982'de Muş ve Iğın, 1983'de Bor, 1984'de Ağrı ve 1985 yılında da Elbistan Şeker Fabrikası üretime başladı. 1989 yılında Erciş, Ereğli ve Çarşamba

Şeker Fabrikaları, 1991 yılında Çorum, 1993 yılında Kars, 1998 yılında Yozgat ve 2001 yılında ise Kırşehir Şeker Fabrikaları işletmeye açıldı.

İlk kez 22 Haziran 2000 tarihinde IMF'ye verilen niyet mektubu ile özelleştirme gündemine alınan Türkşeker, 2000 yılı Ağustos sonu itibarıyla Özelleştirme İdaresine devredilecek işletmeler portföyüne bazı fabrikalarının dâhil edilmesinin ardından Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK)'nun 20 Aralık 2000 tarih, 2000/92 sayılı kararı ile özelleştirme kapsamına alındı.

İZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAPİTALİZM ÖLDÜRÜR KAP

20 Şubat/Kırklareli- Çalıştığı inşaatın yanındaki boş arazide demir bağladığı sırada, dördüncü kattaki yük asansörünün demir takozu başına düşen Mithat Çavuş (57) olay yerinde hayatını kaybetti.

23 Şubat / İzmir- İzmir'de faaliyet gösteren bir demir çelik fabrikasında çalışan Erhan B. (31) ve Halim N. (25) tavan vincinin düşmesi sonucu yaralandı. Tavan vinçlerinin periyodik olarak kontrol ettirilmesi patronun sorumluluğudur.

24 Şubat/Manisa- Ataması yapılmayan sosyal bilgiler öğretmeni Hasan Songur (25) çalıştığı plastik fabrikasında yaşamını yitirdi. 20 gündür işyerinde çalışan Songur'un, enjeksiyon makinesine düşen parçayı almaya çalıştığı sırada pistonların kapanmasıyla yaşamını yitirdiği öğrenildi.

27 Şubat/Şanlıurfa- Kalıp işçiliği yapan Mehir Murşag (40) adlı Suriyeli işçi, çalıştığı inşaatın

ikinci katından düşerek yaşamını yitirdi.

27 Şubat/Bilecik- Kemal Aluç (56) çalıştığı fabrikada çatı onarımı yaparken 10 metre yükseklikten düşerek yaşamını yitirdi.

27 Şubat/Mersin- İnşaatçı çalışan Sinan Sağlam on beşinci kattan düşerek yaşamını yitirdi.

27 Şubat/Zonguldak- Kozlu ilçesine bağlı Ören köyü yolu mevkiinde kaçak olarak çalıştırılan maden ocağında gece saatlerinde meydana gelen olayda evli ve iki çocuk babası Hasan Okumuş (47) ile evli ve üç çocuk babası olan Hayrettin Akdemiroğlu (51) karbondioksit gazından zehirlenerek yaşamını yitirdi.

27 Şubat/Antalya- İçme suyu isale hattı için yaklaşık 15 metre derinde kazı yapan işçiler toprak altında kaldı. İbrahim Özcan yaşamını yitiren Sinan Sağlam'ın hayati tehlikesi devam ediyor.

SAMANALTI / Sait Munzur



GERİCİ İKTİDAR ÇOCUK İSTİSMARLARINI DURDURMAYACAK AKP'nin manevi değer yalanı

Çocuk istismarları, tecavüzler, çocuk ya da erişkin tüm kadınları hedef alan cinsel şiddet. Bunlar gericiği besleyen toplumsal temelin yarattığı sorunlar. Adana'da yaşanan sapık barbarlık vakasıyla harekete geçen AKP toplumda büyük öfke yaratan dehşet verici örnekleri sorunun çözümü için değil istismarı için kullanıyor. Yara büyüyor, gerici iktidar istismarı bile istismar ediyor.

Google arama motorunda "child porn" (çocuk pornosu) aramalarının en çok yapıldığı ülke unvanına 2006 yılında sahip olduk. 2012 yılında INTERPOL, yaygın bir şekilde "çocuk pornosu" görüntüleri değişimi yapılan 20 ülke arasında Türkiye'nin de olduğunu duyurdu. Sıralamaların ülke içinde yapılmasına kadar gelindi; 2013'te Telekomünikasyon İletişim Başkan vekili kendisi ile yapılan bir söyleşide ilk üç ili şöyle sıraladı: Diyarbakır, Erzurum, Adana. Erzurum ve Adana'nın da listede olması, aynı zamanda meselenin özünü örtmeye yarayan Kürt düşmanı ırkçı hezeyanları frenleyebildi. Son on yılda çocuk istismarının yedi kat arttığı bir başka bilgi. Artık Kuran kursları, tarikat yurtları, imam hatip liselerinin yurtları, dinci vakıflar denildiğinde akla önce istismar skandalları geliyor.

HÜKÜMET GÖREV BAŞINDA!

AKP, bu çöküş tablosuna göstermelik düzenlemelerle yanıt veriyor. "Zina", "hadım" gibi sözcükleri öne iterek konuyu saptırırken sorunu derinleştiren adımlar atmadan çekinmiyor. "Dokuz yaşında çocuklar evlenebilir" fetvaları yayınlanırken müftülere nikah yetkisi verilmesi gibi düzenlemelerle yasaların izin vermediği çocuk istismarına fiili kapılar da açılıyor. "Hükümet konuya el attı, kanayan



yara gündemde" göz boyamalarını ciddiye almak mümkün değil.

ÖZÜRÜ KABAHAATİNDEN BETER: 13 YAŞINDAKİLER ÇOCUK DEĞİL Mİ?

İstismara en çok 7-14 yaş arası çocuklar uğruyor. Kurumsal internet sitesinden yayınlanan "Dokuz yaşındaki kız çocukları gebe kalabilir, evlenebilir" açıklaması büyük tepkiye yol açmış, Diyanet geri adım atarken, açıklamanın ardından verilen hutbelerle "biz öyle demek istemedik" duyuruları yapmıştı. Ama zihniyetin hiç

değişmediği anlaşılıyor. AKP'nin Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Betül Sayan Kaya, CNN Türk'te katıldığı programda 12 yaş altındaki çocukların istismarına karşılık ağır ceza getirecek bir düzenleme üzerinde çalışıldığını söyledi. Bu açıklama büyük tepki gördü. Niyet 12 yaşın altındaki çocukları korumak değil, 12 yaşın üzerindeki çocukları korumasız bırakmak: Diyanet 12 yaş nikah için yeterli görüyor, Aile Bakanı da 12 yaşın üstünde çocuklara yönelik istismar suçlarının o kadar da ağır bir cezayı hak etmediğini ilan ediyor.

'KÖYLÜ KURNAZLIĞINA DUR DEMEK GEREK'

Avukat Müjde Tozbey Erden, kamuoyunda toplumsal baskılar, yargı ve siyasal iktidarın bütün engellemelerine karşı çocuk istismarcılarının cezalandırılmasını sağladığı davalarla tanınıyor. Hürriyet yazarı Ayşe Arman, Erden'le yaptığı bir söyleşiye bu başlığı koymuştu: Oh be! Bu sapık da nihayet tutuklandı.

Van'da çok sayıda çocuk istismarı davasını yankından takip eden Hukukta Sol Tavrı Derneği kurucularından Erden, zina tartışmalarının AKP'nin yaptığı bir köylü kurnazlığı olduğuna işaret ediyor.

Erden, "AKP'nin çocuk istismarları ile zinayı aynı kefeye koyması istismarları basitleştirmek, zinanın suç olarak tanımlanmasını sağlamak amacını taşıyor. Çocuk istismarı, bir yetişkinin çocuğu cinsel açıdan istismar etmesidir. Çocuk söz konusu olduğu için "rıza" bakılmaz, çocuğun "rızası" kategorik olarak reddedilir. Zina ise taraflardan birinin evli olmasına rağmen başkası ile karşılıklı rızaya dayanan cinsel ilişki içine girmesidir. Hukuk açısından bu ikisini aynı kefeye koymak en hafif ifadesiyle köylü kurnazlığıdır.

Çocuk istismarı konusundaki toplumsal farkındalığın tavan yapması AKP hükümetini oldukça zorluyor. AKP büyük çoğunlukla kendi tabanında süregiden bu süreci çıplak haliyle yönetemiyor ve meselenin yalın biçimde ele alınmasını engellemek için suyu bulandırıyor.

Zina, özgür insan iradesine dayanması nedeniyle ceza yasasına konu olacak bir suç olarak tanımlanamaz. Zinanın yeniden suç olarak gündeme gelmesi 'medeni hukuk' açısından ciddi bir geri adım olmakla birlikte çocuk istismarı alanını ahlak tartışmasına indirgemek gibi bir işleve de sahip. AKP'nin köylü kurnazlığına dur demek gerekiyor."



Av. Müjde Tozbey Erden

SORUN TOPLUMSAL, "ÇÖZÜM" KİMYASAL!

AKP, geçtiğimiz yıl alelacele bir kimyasal hadım yönetmeliği çıkarıvermişti. Hadım bir tedavi olarak ele alınıyordu! İstismarı bir toplumsal sorun, istismarcıyı suçlu olarak görmemenin bir başka yolu.

Yönetmeliğin iptali ise çok daha basit ve temel bir nedenle gerçekleşti. Bu "tedavi", kişinin rızasının alınmaması gibi tedaviyi aşan unsurlar içeriyordu ve ne olduğu da açık bir biçimde tanımlanmamıştı. Türkiye Psikiyatri Derneği'nin açtığı dava sonucu yürütmesi durdurulan "Cinsel Dokunulmazlığa Karşı Suçlarda Hükümlü Olanlara Uygulanacak Tedavi ve Diğer Yükümlülükler Hakkında Yönetmelik", şimdi ceza yasalarına yapılacak bir ek olarak gündemde!

Üstelik, Pedofilinin suç kapsamında değerlendirilmesi gerektiği, ceza yasalarının bu suçla mücadele için güçlendirilmesi gerektiği, daha etkili cezalar verilmesi gerektiği söylenilse de sorun bunları aşıyor.

Tüm pedofilik olguları ele alındığında bile bu istismarların yalnızca küçük bir bölümünü oluşturuyor. Uzmanlar ceza makamlarına yansıyan istismar olgularının gerçekte yaşanan istismarların yüzde beşini geçmediğini öngörüyor. Failin çoğunlukla mağdur çocuğun yakınında yaşadığı, olguların yarısında ebeveyni ya da yakın bir akrabası olduğu bildiriliyor. "Aile dışına çıkmasın", "namusumuz kirlenmesin", "cemaatte itibarımız sarsılmasın" diye diğer aile bireyleri durumu saklayabiliyor.

Bu durum, "suçlunun" geri toplumsal yapılar tarafından yasa ve ceza tehdidinden korunması anlamına geliyor. İstismar kurbanlarının yaşadığı acıyı ve travmayı katladığı ise açık.

Konuyu hadım tartışmalarına getiren AKP istismarı yaratan koşullar konusunu bütünüyle tartışma dışı bırakıyor. İşin ucunun kendilerine dokunacağını, sorumluluğun din, ahlak diye inşa ettikleri muhafazakâr baskı düzeninde, saldırılara göz yummalarında olduğunun farkındalar çünkü.



OKULLAŞMA ORANI AZALIRKEN İSTİSMARLAR ARTIYOR

Okulun, bir öğretim kurumunda olmanın kız çocuklarının eğitimi, özgüveni, aydın bireyler olarak yetişmesinde önemi tartışılmaz. Yürürlükte olan 4+4+4 düzenlemesinin en önemli sonucu açıktan okumayı kolaylaştırmak oldu.

Böylece kız çocuklarının özellikle lise döneminde okula devamlılıkları engellendi. Millî Eğitim Bakanlığı'nın yayınladığı istatistikler bunu çok açık gösteriyor. Okula gitmek yerine açık

lisede okuyan kız öğrenci sayısındaki artış dikkat çekici. Düzenlemenin geçtiği 2012 yılından bugüne, ortaöğretime açıktan devam eden kız öğrencilerin oranı %19'dan %24'e yükseldi. Okul terki, çocukları hem kurumun korumasından hem de eğitimin kendini korumak, haklarına sahip çıkmak dahil pek çok boyutundan mahrum bırakıyor. Bunun doğrudan sonucu kız çocukları içinde daha büyük bir kesimi istismara açık hale getirmek oluyor.

AKP İSTİSMARI DAHI İSTİSMAR EDİYOR!

Erdoğan, geçtiğimiz günlerde yaptığı bir konuşmada istismara yönelik bir düzenlemeden üstü kapalı bahsederken, sözü yine zina yasağına getirdi. Artık üzeri örtülemez hale gelmiş çocuk istismarı konusu üzerinden söz yine bildik hokkabazlık metotlarıyla, erişkin insanlar arasındaki ilişkilerin devlet zoruyla düzenlenmesine getirildi. AKP'nin "zina" saptırmasıyla açtığı pakette sadece "engellenenin" olmadığı ise bilinmeyen bir şey değil.

2005 yılında önemli bir kamuoyu baskısı ile ceza yasasından çıkarılan bir hüküm, mağdur olan 15 yaşında kız çocuğunun faille evlendirilmesi durumunda tecavüzün cezasız bırakılmasını sağlıyordu. 2016 Kasım'ında AKP bu hükmü geri getirmek üzere bir önerge verdi.

Bu yaklaşım, "tecavüzcüsü ile evlendirilme" dramını 15 yaşında kız çocuklarına reva görüyor ama Bekir Bozdağ tersini iddia ediyor. Bozdağ'a göre önerdikleri düzenleme aileleri tarafından (!) küçük yaşta evlendirilmiş kız çocuklarını koruyor. Bozdağ şöyle diyor: "Küçük çocuğun ailesinin yaptığı hata yüzünden erkekleri 16 yıl hapse atmak, kadını kucağında çocukla bırakmak doğru değildir." Küçük yaşta evlendirilerek aile eliyle cinsel saldırıya maruz bırakılan çocukları "kocasız bırakmamak" bir erdem olarak sunuluyor! AKP'nin bayraktarlığını yaptığı "manevi değerler" kız çocuklarını tecavüzcü kocalara mahkum ediyor.

Baykuş Bakışı

KEMAL OKUYAN

Daha yeni başladık

Türkiye Komünist Partisi, bir ay boyunca Türkiye'nin değişik kentlerinde "Halkın Seçeneği Güçleniyor" sloganıyla toplantılar düzenledi. Görüldü ki, halkın seçeneği gerçekten güçleniyor, güçlenebiliyor. Kuşkumuz mu vardı?

Neden olsun ki! Eskişehir'de yaptığımız toplantıda da söyledim, "sahtekara mı benziyoruz"? Hedeflerimize, partimize, insanlığa elbette güveniyoruz. Ancak bu güven ne yan gelip yatıp "nasılsa kazanacağız" rahatlığına ne de adım adım başariya gidişin garantisini veren reçetelere bel bağlamayı meşru kılıyor.

İlkeleriniz olacak, hayata bakış ve müdahale tutarlılığınız olacak ve bütün bunları mücadelenin içinde yeniden ve yeniden üreteceksiniz. Zorlamalar, denemeler sosyalizm davasının doğal parçalarıdır. Burada sonuç alıcı, etkili olanda ısrar edilir, kimi girişimler ise kadük olur.

Bir komünist parti için emekçi halk içinde örgütlenmenin dönemi olmaz, kampanyası olmaz; bu daimi bir zorunluluktur. Ancak örgütlenmenin her durumda geçerli tek bir yöntemi bulunmuyor. Ülkenin durumu, toplumun güncel dert ve öncelikleri, partinin olanakları ve örgütsel ihtiyaçları, bütün bunlardan hareketle dönemsel ataklar yapmak, hem yoğunlaşmış örgütlenme hamleleri için hem de parti çalışmalarının sonraki seyrinde yararlanılacak verileri toplamak için zorunludur.

“Daha yeni başladık. Sözüümüz çok basit ve anlaşılır: Kötüye mahkum değilsiniz; bu düzen değişebilir. İnanmadığının peşinden gitmek zorunda değilsiniz; başka bir seçenek var.”

Halkın Seçeneği Güçleniyor toplantıları, TKP'nin son dönemde girdiği yolun yalnızca "doğru" değil aynı zamanda "etkili" olduğunu da göstermiştir. TKP'nin son dönemde üzerinde durduğu, titizlendiği kendisiyle ilgili bazı konuların hem yakıcılığı bir kez daha görülmüş hem de partinin bu konularda kullandığı düzeltme hakkının sonuç verdiği görülmüştür.

Türkiye Komünist Partisi "ilkelerini değil dilini değiştirecek" demiştik; sonuç veren budur. Türkiye Komünist Partisi "yerelcilik yapmadan yerelleşecek, yaygınlaşacak" demiştik, sonuç veren budur. Türkiye Komünist Partisi "sosyalizmi soyut bir ülkü olmaktan çıkarıp somut-elle tutulur ve bu anlamda fazlasıyla basit bir seçenek haline getirecek" demiştik, sonuç aldığımız budur.

Solun kısır çekişmelerinin, "ben bataba saplandım, o zaman herkesi bu-rayı çekeyim" mantığının, liberalizmle milliyetçilik arasında salınmanın yalama ettiği küçük toplulukların dışına çıkmanın mümkün ama daha önemlisi zorunlu olduğunu kavrayan bir parti olarak 2017'den bu yanaki zorlamalarımızın, denemelerimizin meyvelerini alıyoruz.

Daha yeni başladık. Sözüümüz çok basit ve anlaşılır: Kötüye mahkum değilsiniz; bu düzen değişebilir. İnanmadığının peşinden gitmek zorunda değilsiniz; başka bir seçenek var. Her gittiğimiz toplantıda "ben ikna oldum, artık berabersiz" diyenlerle karşılaştık. İnşaat işçileri, banka emekçileri, işsizler, öğrenciler, öğretmenler.

Biz onlarla yız ve kararlıyız. Çoğalacağız. Türkiye solunu yıllarca çürüttükleri bataklıktan uzak duracağız.



Sovyet Devrimi'nin öncüleri arasında yer alan ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği'nin kurucularından olan Josef Stalin 5 Mart 1953'te 74 yaşında öldü.



SABIRLI AMA HIZLI, ATAK AMA ÖRGÜTLÜ Kurtuluş emek ister

Komünistlerin tembellik hakkı yok. Sınıfsız ve sömürsüz bir dünya gerçek olana, tüm insanlığın belası olmuş kapitalizm kabusu sonlandırılana kadar insanlığa rahat yok. Mücadelenin ama örgütlü olanın hakkını vermeden düze çıkılmayacağını görenler çoğalıyor. Rahat değiliz ama kuşku duymuyoruz: İnsanlık kazanacak.



12 Ocak'ta Merkez Komite imzasıyla yayınlanan TKP bildirisi, "2018'de aydınlığa çıkmak için atılacak ilk ve temel önemdeki adım olarak görülmüyordu.

20 Ocak tarihinde başlatılan örgütlenme kampanyasında geniş bir coğrafyada yapılanlarla bu yaklaşım doğrulandı. Yapılacak çok şey var ve hızlanmak, doğru olanı yaparken zamanla yarışmak gerekiyor.

Geride bırakılan 2 aylık kısa dönemin bir bilançosunu çıkarmayı uygun gördük.

SAHTE UMUTLAR UMUDU KÖRELTMEŞİN DİYE

AKP iktidarının fütursuz adımları, çocuk istismları, Afrin operasyonu, yobazların sınır tanımayan çıkışları, kadın düşmanlığı... Bunlara yanıt ararken baş vurulan yüzeysel ve teslimiyetçi düzen içi çözüm arayışları.

Karanlık bir tablo ve onun üzerine gelen hayal kırıklıkları...

TKP'nin gördüğü ise, düzenin ve düzen içi sahte umutlarla düzen muhalefetine toplumu kuraklaştırmayı, yılgınlığı hakim hale getirmeyi başaramadığı, başaramaya çağıdır.

Tersine, tıkanıklık ve çıkışsızlık, radikal, köklü dönüşüm arayışlarını güçlendirmek-te.

HALKIN SEÇENEĞİ GÜÇLENİYOR

15 noktada planlanan "Halkın seçeneği güçleniyor" toplantıları, mücadeleciler işçilerin, ilerici aydınların, halkın partiyle buluşmasında yeni bir aşama oldu.

Adana, Sarıyer, Kahramanmaraş

– Pazarcık, İstanbul – Silivri, İstanbul – Üsküdar, Gebze, Konya, Antalya, Ankara – Yenimahalle, Eskişehir, Denizli, Edirne – Keşan, Samsun, İzmir, Çanakkale, Bursa'da yapılan 16 toplantı ile çalışma planlananın üstüne çıktı.

Tüm toplantılarda, salonlara sığmayan kalabalıklarda TKP'yi yakından izleyen ama TKP'li olmamış insanların önemli ağırlığı vardı. Yapılan her toplantıda, "artık ben de varım" diyen yeni yoldaşların partiye katılmak için başvurduklarına şahit olundu. Bazı toplantılar, parti örgütünün mevcut büyüklüğüne yakın sayıda yurttaşın çok kısa sürede partiye katılmasını sağladı.

En az bunlar kadar önemli bir nokta ise, TKP'nin 20 Ocak'ta başlayan toplantı dizisi sürmekteyken, etkili siyasal çıkışları örgütlemeyi başarmasıdır.

"Halkın seçeneği güçleniyor" toplantıları dışında Şişli'de Plaza ve Finans çalışanlarına dönük bir çağrıyla örgütlenen Halk Komitesi kuruluşu özel olarak not edilebilir. 10 Şubat günü yapılan ve Denizbank, Yapı Kredi, Odeabank, İş Bankası, Akbank ve Finansbank çalışanlarının katılıp söz aldıkları bir toplantının sonuç bildirgesinde Banka ve Finans Emekçileri Halk Komiteleri'nin kuruluşu duyuruluyordu.

İzmir Belediyesi'nin Aralık ayında planlayarak Şubat başında hayata geçirdiği İZBAN'daki mesafeli ücret soygununa karşı TKP öncülüğünde gerçekleşen eylemler, örgütlenen TKP'nin mücadelenin hakkını her gün ve her alanda verdiğini de gösterdi.

Türkiye Komünist Gençliği'nin bazı üniversitelerde AKP beslemesi faşist çetelere de göğüs gererek "onlar nutuk çeker, biz denize dökerez" başlığını taşıyan bildirilerle yürüttüğü çalışma, bugünlerde NATO'dan çıkılması, üslerin kapatılması için yapılacak eylemlerle büyüyor.

Solcu Liseliler, işçi sınıfının aydınlanma neferleri olarak kendilerini yetiştirmeye devam ediyor.

Üçüncü Havalimanı İnşaatı'nda örgütlenen işçi eylemlerinde ve bu eylemlerin kamuoyuna yansıtılmasında yine TKP'nin etkinliği vardı.

Örgütlenme ve siyasal hamlelere komünist yayıncılıktaki yeni atılımların eşlik ettiğini de unutmayalım. Dijital sol, haftalık bir dergi olarak yine bu günlerde yayınına başladı. Mücadelenin vazgeçilmez silahı devrimci düşünce. sol Dergi, alanında öncülük eden bir biçim, büyük bir içerik zenginliği ile savrukluğa hiç prim vermeyen bir ideolojik keskinliği birleştirerek çıkıyor.

Tüm bunlar göz önüne alınarak değerlendirildiğinde, "Halkın seçeneği güçleniyor" toplantılarının, düzen partilerinin de sıklıkla yaptıkları türden bir "üye kazanma" kampanyasından farklı olduğu görülmüyor. TKP, devrimci bir örgütlenmeyi, kendi siyasal ve toplumsal mücadele hattında büyütme için bir hamle yaptı.

Ve bu daha başlangıç...

SAMSUN: BOZGUNU FAŞİSTLER YAŞADI



Türkiye'nin farklı noktalarında yapılan toplantılardan birinde, Samsun'daki toplantıda, AKP tetikçisi çetecilerin saldırı girişimine şahit olduk. Toplantı bitiminde, salondan çıkanlara saldıran kalabalık bir gürhunun yaptığı provokasyon denemesi, partililerin ve toplantıya katılan yurttaşların soğukkanlı ve kararlı tavrıyla tersine çevrildi. Aralarında küçük çocukların da olduğu yurttaşlar, salon girişinde partililerin oluşturduğu güvenlik önlemleriyle koruma altına alındı ve saldırgan gürhür püskürtüldü.

Saldırganların beklentilerinin aksine saldırının sonucu, Samsunlu yurttaşların partili mücadeleye ve partiye dönük sahipleniciliğinin artması oldu.

KISACA

■ Gebze'deki 500'ün üzerinde yurttaşın katılımıyla gerçekleşen toplantı Metal'de grev yaşağının henüz ilan edildiği günlerde partililerin örgütlendiği 15 fabrikadan işçi gruplarının da katılımıyla yapıldı.
■ Hemen tüm toplantılara CHP taba nından, hatta yerel örgütlerinden katılanlar oldu. CHP'ye dönük sert eleştiri konuşmaları hemen hemen tüm toplantılarda en çok bu nitelikteki insanlar tarafından atıldı.
■ Toplantılarda parti, CHP'de hayal kırıklığına uğradığı için başka bir adres aramaya başlamış olanlarla değil, devrimci bir halk seçeneğini uzun soluklu bir mücadelede yaratmak için tek yolun TKP'ye katılmak olduğunu görenlerle buluştu.

■ Pazarcık'ta yapılan toplantının hazırlık çalışmaları sırasında yaşanan keyfi gözaltı terörü ve yer yer sol görüşlü kişilerin de alet olduğu bir karalama ve korkutma kampanyası ile yüzleşen TKP'liler, tüm bunları geri püskürttü. Toplantı, partinin kuruluşu sırasında ulaştığından çok daha büyük bir kalabalıkla yapıldı, polis tacizleri sona erdi.
■ Katılanları asıl etkileyen ve motive eden konuşmacıların coşkulu ama gerçekçi tavırları oldu. Partinin eksiklerine işaret etmekten çekinmeyen konuşmalar, katılımcılara abartılı bir toz pembe mücadele tablosu sunduğu için değil, sabırla ve emekle verilecek bir mücadelenin aydınlık yüzünü gösterdiği için coşku verdi.